

Sygn. akt V KO 92/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie M. S.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2022 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa 380/17
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt XIV K 225/16
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przejęcia wniosku M.S. wobec jego oczywistej
bezzasadności**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2022 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. akt XIV K 225/16 skazał oskarżonego M. S. na karę łączną 25 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 207 § 1 i 2 k.k., art. 189 § 2 i 3 k.k., 197 § 1 i 4 k.k. W następstwie rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt II AKa 380/17 zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że przyjął za podstawę orzeczonego w punkcie XII środka karnego art. 41 a § 2 k.k., utrzymując wyrok w mocy w pozostałej części.

Pismami z 25 lipca 2022 r. i 22 sierpnia 2022 r. M. S. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt XIV K 225/16 i wyznaczenie mu obrońcy z

urzędu. W treści wniosku skazany wskazał, że w jego sprawie trzykrotnie odrzucano zgłoszenie przestępstwa oraz, że następnie prowadzone postępowanie przygotowawcze ma związek z przestępstwami popełnionymi przez prokuratora. Skazany kwestionuje również dokonane przez Sąd Okręgowy w Gdańsku ustalenia faktyczne w zakresie zeznań świadków.

Wskazać należy, że zarządzeniem z dnia 30 października 2018 r. w sprawie o sygn. akt III KO 46/18 Przewodniczący Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku M. S. o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt XIV K 225/16. Uprzednio wyznaczony przez Sąd Najwyższy obrońca z urzędu stwierdził bowiem brak podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, zaś skazany nie uzupełnił braku formalnego poprzez podpisanie wniosku przez obrońcę z wyboru. Podstawą uprzednio złożonego wniosku o wznowienie postępowania było kwestionowanie ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy w Gdańsku oraz wyrażanie niezadowolenia z relacji z ówczesnym obrońcą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie wskazanego postępowania sądowego jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje rozstrzygnięciem o odmowie jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Wznowienie postępowania jest instytucją prawną należącą do kategorii nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią przepisu art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od adwokata, radcy prawnego, radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że pismo skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania. Dodatkowo, w znacznej części wskazane we wniosku okoliczności były już przedmiotem oceny poprzedniego wniosku o wznowienie postępowania. W zakresie ponownie kwestionowanych przez skazanego ustaleń faktycznych nie przytacza żadnych nowych faktów czy dowodów świadczących o tym, że nie jest sprawcą zarzucanych mu czynów.

Skazany nie przywołał we wniosku również okoliczności świadczących o popełnieniu przestępstwa w związku z postępowaniem objętym wnioskiem o wznowienie. Jeżeli wnioskodawca uważa, że dostrzegane przez niego uchybienia w zakresie prowadzonego postępowania miały charakter przestępstwa, to aby skutecznie powołać się na tę okoliczność w postępowaniu wznowieniowym musiałby wskazać potwierdzający ją prawomocny wyrok skazujący albo orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 - 11 k.p.k. lub art. 22 k.p.k.

Podstawami wniosku o wznowienie postępowania nie mogą więc być sugestie skarżącego, iż w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa ("jest tam dużo przestępstw popełnionych przez Prokuratorkę").

Wstępna kontrola wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. służy wyeliminowaniu konieczności przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia postępowania. Niezasadne jest więc wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skazany nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Wobec powyższego, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as
a]

